

عنوان مقاله:

پیشنهاد محل های مناسب مراکز دو منظوره مدیریت بحران و ایمنی و امداد شهری در منطقه متراکم شهری شیراز با استفاده از تحلیل سلسله مراتبی و GIS (مطالعه موردی منطقه ۸ شهرداری شیراز)

محل انتشار:

هفتمین کنفرانس جامع مدیریت بحران و HSE (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

بهروز بهنام - گروه عمران، دانشکده مهندسی، دانشگاه صنعتی امیرکبیر تهران

رضا ایمانی - گروه H.S.E.، موسسه آموزشی مهرالبرز تهران،

خلاصه مقاله:

ایران جزو ده کشور بلاخیز و ششمین کشور زلزله خیز دنیاست که زلزله مسبب بیشترین تلفات انسانی در آن است و کمربند زلزله ۹۰ درصد از خاک کشورمان را در بر گرفته است. در این میان شهر شیراز بخشی از منطقه لرزهخیز چین خورده زاگرس است که استعداد لرزه خیزی بالایی دارد و در ۹۰ سال اخیر نیز بخش بزرگی از شهز شیراز حدود ۵ بار به شدت آسیب دیده است. در این پژوهش، ابتدا با نظرسنجی و تکمیل پرسشنامه از کارشناسان حوزه ایمنی و بحران، تمامی اولویت ها و معیارهای مورد نظر منطقه را مشخص کردیم. سپس با استفاده از پرسشنامه دوم، به مقایسه زوجی معیارهای نهایی پرداخته و به روش AHP، وزن هر کدام از زیر معیارها را تعیین کردیم. سپس با پیادهسازی نقشه موقعیت هر کدام از معیارها در نرمافزار ArcGIS و وزندهی به آنها، مکانهای نهایی را به دست آوردیم که یکی در فاصله خیابانهای تختی و کشاورز شیراز، حدفاصل کوچه ۱۲تختی و ۱۶ کشاورز و دیگری بین بازار زرگرها و باغ ایلخانی و خیابان لطفعلی خان زند و محله سنگ سیاه در خیابان ۹دی شیراز قرار گرفتند. در پایان نیز برای جلوگیری از تغییر کاربری این پایگاهها به مرور زمان و آماده به کار بودن آنها، پیشنهاد شد، طراحی و جانمایی این پایگاهها به صورتی انجام شود تا علاوه بر اینکه به منظور پایگاههای امداد و نجات قبل و بعد از وقوع بحران طبیعی از جمله سیل و زلزله به کار گرفته شوند با تجهیزات مناسب این منطقه، به خدمات رسانی حوادث غیرطبیعی شهری از جمله آتش سوزی و اورژانس شهری و... نیز بپردازند.

کلمات کلیدی:

بافت فرسوده؛ امداد و نجات؛ زلزله؛ مکانیابی؛ روش تحلیل سلسله مراتبی AHP

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1551509>

